

VÄLJATEENITUD SUUDLUS!

Läinud reedel esietendus Linnahallis ameerika helilooja COLE ALBERT PORTERI maailmakuulus muusikal "Suudle mind, Kate" Estonia Teatri parimate jõudude esituses. Frederic Grahami (Petruccio) rollis esinenud Noorsooteatri näitleja TÖNU KARK oli igati Lilli Vanessit (Kate'i) kehastanud Estonia primadonna HELGI SALLO suudlust väärt.

Linnahalli betoonmürakasse pole vist pärast Rahvarinde esimest kongressi nii palju eestlasi vöörinudki kui 5. juuni öhtul, mil esietendus C.A. Porteri menumuusikal "Suudle mind, Kate". Estoonlaste kartus, kas Linnahalli hiigelsaali ikka neljaks öhtuks publikut jätkub, näis olevat asjatu. Viimasel hetkel lasti müüki isegi ääresektorite odavaimad (35 rbl!) piletid, ehkki esialgu planeeriti need nähtavuse mõttes ebasobivad kohad jätta välja müümata. Parimad istekohad (75 rbl) müüdi välgukiirusel maha lausa esimeste tundidega. Igal juhul ununesid sel öhtul küll kõik soivid à la "teatrid on tühjad" või "publik on teatrid hüljanud". Esietenduse kestva lõpuaplausi järgi otsustades võiks arvata, et kui eesti rahval ka kroone jätkub, ei täitu ial Tõnu Karki

lavapartneri Lilli Vanessiga (Helgi Sallo), küll ootamatult kimbutama saabunud gangsteritega (Peeter Oja ja Rostislav Gurjev). Kark tõestab end jällegi leidliku näitlejana, keda loodus on õnnistanud andega mängida oma tegelaskujud totaalse lavaenergia ja vaimukate detailide abil elusaks. Muidugi ei saa Kark siin vallutada tervet lavastust nagu näiteks omal ajal McMurphyna "Lendas üle käopesa"-etenduses või Oskar Lautensackina "Vendades Lautensackides" jm. Tema näitlejamootorit pidurdavad siin zhanri ja lavastuse mängeeglid: muusikasse kirjutatud soolod, duetid, lavastuse tantsustseenid balletirühma esituses jne. Ent selle nn kaksikrolli teises pooluses, "Törksa taltsutuse" sümpaatselt tarmukas Petruccios võinuks Kark isegi rahkem Fredi isiksusel mõjuda

liikumine ja tantsud olid sedavõrd sisulised, et kohati kippusid oma värvikusega Fredi-Lilli teemat isegi varjutama. Üldse lasus Shakespeare'i-stseenidel kogu lavastuses pisut lihtsustav, jämekoomiline pitser, mille varju nii mõnelgi juhul jäi tegelikult ju täiesti tõsiselt võetav suhete psühholoogia. Sellest hoolimata särasid nii Sallo kui ka Kark oma parimail hetkil peenekoeliselt koomilise lavapaarina. Nende sarm, näitlejaenergia ja tundlik vaist kandis Fredi-Lilli teemat läbi lavastuse, sellega rezhii kohatisele hõredusele või logisevatele temporütimidele tarmukalt vastu pannes. Rääkimata mõnedest lavastuse tippphetkist esietendusel - Katharina-Petruccio kaklustseen, mis kasvab üle Lilli-Fredi vaheliseks arveteõendamiseks lavale, Fredi ja Harrisoni (Sulev Nõmmik) ülivaimukalt kulgev dialoog jm.

Petruccio (Frederic Graham) - Tõnu Kark
taltsutamas Katharinat (Lilli Vanessit) - Helgi Sallo.
Foto Gunnar Vaidla

kohad jätta välja müümata. Parimal istekohad (75 rbl) müüdi välgukiirusel maha lausa esimeste tundidega. Igal juhul unnesid sel öhtul küll kõik soiid à la "teatrid on tühjad" või "publik on teatrid hüljanud". Esietenduse kestva lõpuaplasi järgi otustades võiks arvata, et kui eesti rahval ka kroone jätkub, ei täitu ial Tõnu Kargi näitlejaunistus (vt EE nr 21): "Et sügisest läheks asi Estonia Teatri lavale." Kui publikuhuvi püsib, siis Linnahalli 4200-se saali vastu juba Estonia oma 650 kohaga ei saa!

On see kriisiaja fenomen, ihalus säravama ja häpiendliku maailma järele, millega "Suudle mind, Kate" publikut ligi meelitab? Või muusikal kui zhanr, milles alati koos sulavmagusad meloodiad, säravad staarid, kaunid kostüümid, tantsud ja jõulised emotsioonid - ikka vihkamisest armastuseni? Või võimalus jälle näha laval koos Estonia Teatri staare **Helgi Sallot**, **Katrin Karismad**, **Sulev Nõmmikut**, **Tõnu Kilgast** jt? Või põnevust tekitav kombinatsioon - populaarne näitleja **Tõnu Kark** muusikalaval? Küllap kõik need asjaolud kokku moodustavadki vaala, millel "Suudle mind, Kate" edukalt balansseerib. Hoolimata sellestki, kui arvustajail lavastuse kohta üht-teist norivat öelda oleks.

Ent alustuseks tuleb kohe nimetada, et **Tõnu Kark** on kuuma suudluse auga ära teeninud. Eelkõige loomulikult Euroopa ja Ameerika lavadel ilma teinud **Frederic Grahamina**, kes on Baltimore'is enda lavastatud "Törksa taltsutuse" esietendusel hädas küll oma eksabikaasast

Lautensackina "Vendades Lautensackides" jm. Tema näitlejamootorit pidurdavad siin zhanri ja lavastuse mängeeglid: muusikasse kirjutatud soolod, duetid, lavastuse tantsustseenid balletirühma esituses jne. Ent selle nn kaksikrolli teises pooluses, "Törksa taltsutuse" sümpaatselt tarmukas **Petruccios** võinuks **Kark** isegi rohkem **Fredi** isiksusel mõjuda lasta. Eriti just lavastuse teises pooles, kus ohjad juba **Fredi-Petruccio** käes. Siin kammitseidki **Kargi** vohavat näitlejaorganikat tõenäoliselt zhanri raamid: ruumi tuli jätta ka laulule ja tantsule-liikumisele. Kahjuks olid mõned **Fredi-Petruccio** liikumisseaded üsna tuimalt lahendatud, ehkki just selles plaanis pidanuks lavastaja **Neeme Kuningas** draamanäitlejat toetama. Lavastuse teise paari, **Lois Lane-Bianca (Katrin Karisma)** ja **Bill Calhoun-Lucentio (Tõnu Kilgas)** soolodele seatud

üld-Fredi-Lilli teemat läbi lavastuse selle- ga rezhii kohatisele hõredusele või logisevatele temporütmidele tarmukalt vastu pannes. Rääkimata mõnedest lavastuse tippphetkist esietendusel - **Katharina-Petruccio** kaklusstseen, mis kasvab üle **Lilli-Fredi** vaheliseks arveteõendamiseks laval, **Fredi** ja **Harrisoni (Sulev Nõmmik)** ülivaimukalt kulgev dialoog jm.

Et **Kark** ka nii hästi laulab ja tantsib, seda võis oletada-loota, kuid selles veendumine mõjus ometi meeldiva üllatushokina. Lavastaja ei eksinud, kui tegi panuse **Tõnu Kargile**. Meie muusikalide primadonna **Helgi Sallo** sai enesele väärilise partneri, mida kinnitas ka kestva lõpuaplasi ajal kestvaks kujuneda ähvardav kuum suudlus. **Kark** oli selle igati ära teeninud.

Penelope H.

Jaan Rekkor potimeister **Mihkel Niilasena**.
Foto Kalju Pruul

Helgi Sallo Lilli Vanessina värskes Estonia muusikalis. Foto Vambola Salupuu

"PUNJABA"-NÄITETRUPP VÕITIS 50 MILJONIT!

Paari nädala jagu tagasi Poolas toimunud Toruni rahvusvahelisel teatrfestivalil **KONTAKT 92** võitis *grand prix* (pluss 50 miljonit zloti) **Priit Pedajase** lavastus "**Epp Pillarpardi Punjaba potitehas**", mida mängiti suure menuga festivali kahele öhtul. Zhüri otsus langes kokku ka publiku ja rahvusvahelise teatriseltskonna (näitlejad, kriitikud, ajakirjanikud) hinnangutega. Näitetrupp koosseisus **Liina Tennesaar**, **Jaan Rekkor**, **Heiko Sööt**, **Jaak Hein** ja lavastaja ise külvati pärastisel pressikonverentsil üle vaimustusavalduste ja kiitustega. Võib julgelt öelda, et eesti teater kui nähtus tegi sel festivalil ilma: Punjaba-elamus viidi Torunist kaasa nii Ameerikasse, Inglismaale, Saksamaale, Rootsi kui ka Ida-Euroopas ju nii kõrgelt hinnatud Poola teatritegijate sõidameisse. Kas saabki olla parimat komplimenti kui see, millega Punjaba-truppi tulid tähelepanu maailmakuulsa T. Kantori trupi näitlejad: "On kohutavalt kahju, et me ei oska eesti keelt! Nii väga tahaks koos teiega teatrilaval mängida!"

Lisaks peapreemiale anti Punjaba-trupile veel eripreemia tolerantsuse teema käsitlemise eest ning **Heiko Sööt** pälvis ka noore näitleja preemia.

Punjaba-trupil olid juba varem taskus mitmed küllakutsed välismaistele festivalidele, nüüd tundsid etenduse vastu huvi leedukate festival "LIFE" ja inglaste Edinburgh'i festival. Maailm tunneb leedu teatrit (E. Nekroshiuze trupp, muuseas - nende lavastus hinnati festivalil II preemia vääriliseks!), maailm tunneb gruusia (R. Sturua), vene teatrit (A. Vassiljev, Taganka)... Kas teeb Punjaba näitetrupp tee maailma lahti ka eesti teatrite?